

[Handeisministeren.]

om, vil tilbagebetale deres Laan, saa vidt det overhovedet er muligt for dem. Jeg kan her henvise til, hvorledes det er gaaet med Tilbagebetalingen af de Laan, der er blevet ydet i Henhold til Loven af 1918. Statsaktivkontoret oplyser, at der i Henhold til denne Lov blev ydet til mindre erhvervsdrivende indenfor Landbrug og Haandværk i alt 9 368 721 Kr. 30 Ø. i Laan, og heraf fik Haandværk og Handel — og den aldeles overvejende Part var jo til Haandværket — 4 807 125 Kr. Restgælden af dette Beløb var den 1. April 1932 kun 291 256 Kr. 49 Ø. Det vil altsaa sige, at af de 4 807 125 Kr. har de Haandværkere og handlende, der er kommet i Betragtning, tilbagebetalt de 4 515 868 Kr. 51 Ø. Jeg synes, dette er den bedste anbefaling, jeg kan give for at yde de paagældende en Haandsrækning i den nuværende Situation.

Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Pitzner i, at det vist ikke nytter noget, om vi vilde give os til at tage Pant i Folks Indbo, for vi vilde jo alligevel ikke i paakommende Tilfælde realisere et saadant Pant, og jeg kan da ogsaa sige, at jeg for mit Vedkommende vilde ikke indlade mig paa, at vi skulde tage Pant i Folks Indbo.

Det ærede Medlem Hr. Pitzner gjorde den Indvending, at der i § 5 burde staa: „inden“ 1. Januar 1931 i Stedet for „siden“. Jeg tror nu i og for sig det staaer meget godt, som det staaer, selv om det maaske straks kan forvirre lidt; naar man tænker lidt nærmere efter, kan man nok finde ud af, hvad Meningen er. Det kan altid diskuteres, om 1. Januar 1931 er den rigtige Skæringsdag, eller om man skal tage en anden Dag, men ogsaa herom er jeg villig til at forhandle.

Det ærede Medlem Hr. Schmidt gjorde en Bemærkning, som i og for sig ikke vedrører dette Lovforslag, men som godt kunde gøres i Relation hertil, nemlig at Haandværkernes Fordring for udført Arbejde burde være privilegeret. Heri er jeg ikke uenig med det ærede Medlem, og jeg har navnlig i den allersidste Tid staaet overfor det Tilfælde, at Folk har rekvireret en mindre Haandværker til et Stykke Arbejde, hvor der var Tale baade om at levere Arbejde og Materialer, men naar Haandværkeren saa nogen Tid efter kom og vilde have sin Betaling, sagde vedkommende: Betaling —

hvor kan De tænke Dem det, vi har jo ingen Penge! En saadan Handlemaade er efter min Mening, selv om den ikke kan rammes af Loven, oplagt Bedrageri, og jeg mener meget vel, at man kan gaa ind for den Tanke, som det ærede Medlem Hr. Schmidt her har givet Udtryk for, nemlig at Haandværkeres Fordring i saadanne Tilfælde bør være privilegeret.

Dermed skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Lundberg: Jeg kan naturligvis slutte mig til de Betragtninger, som mit Partis ærede Ordfører (S. Munk) har gjort gældende, og jeg har kun bedt om Ordet i Anledning af nogle Udtalelser af det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen. Samtidig med at det ærede Medlem gav Lovforslaget sin Tilslutning, udtalte det ærede Medlem, at det ikke var større Rentebyrder og flere Laan, der var Brug for. Den Bemærkning forstod jeg ikke rigtig; jeg tror netop, at der i Dag er mange Smaaahaandværkere, som har haardt Brug for at laane paa saa favorable Vilkaar som her foreslaaet, favorable i Sammenligning med, hvad det koster dem at faa Laan i Bankerne, hvis de da overhovedet kan møde med en saadan Kaution eller Sikkerhedsstillelse, som Bankerne efterhaanden forlanger, selv for Ydelse af de mindste Laan.

Jeg tror, som sagt, der er Masser af Smaaahaandværkere, som netop i denne Tid trænger til at faa Laan paa saa gode Vilkaar, baade med Hensyn til Afdragsfriheden, med Hensyn til Renten og med Hensyn til, at Sikkerhedsbeløbet kun behøver at andrage Halvdelen af Laanets Størrelse. Det er klart, at mange Smaaahaandværkere er ramt haardt af de af mit Partis Ordfører nævnte Grunde, de sidder med visse Udgifter, som de ikke kan kaste af sig, og er ifølge Sagens Natur ikke arbejdsløshedsforsikrede o. s. v., o. s. v., og mange af dem lider praktisk talt Nød. Det vil derfor være af overordentlig stor Betydning for dem, om dette Lovforslag bliver gennemført.

Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen siger, at det, der trænges til, er ikke Laan, men Tilskud. Jeg maa imidlertid melde mig som Modstander af noget saadant, idet der er Forskel paa at yde Tilskud til Arbejdsløsheds-kasser og Hjælpekasser,